

Donut -metoden – hvad og hvordan

Introduktion

Idéen bag Donut-metoden er at opkvalificere den faktuelle viden på et givent område ved at læse enten nogle kapitler i en bog eller artikler. Selve navnet til metoden blev givet, fordi det eneste læreren/mødedederen behøver at medbringe, er en tallerken med donuts, da han/hun fungerer som facilitator og ikke lærer.

Ugen før en Donut-runde aftaler man et kapitel eller nogle artikler, som vil være temaet for en Donut-runde ugen efter. Alle mødedeltagerne læser materialet og forbereder en række spørgsmål hertil. Disse spørgsmål medbringes til mødet.

Ved selve Donut-runden bruges de forberedte spørgsmål til at teste hinandens viden inden for det læste materiale. Dvs. Donut-runden er en slags prøve på den læring, der er gået forud for mødet.

Det ideelle antal deltagere er 5-9 personer, og varigheden vil typisk være omkring en time, men kan gøres kortere.

Forberedelse

Materialet til en Donut-runde er normalt på mellem 3.000 – 10.000 ord. Som forberedelse til mødet skal materialet skal fotokopieres og runddeles til mødedeltagerne. Og instruktionen går på at læse materialet og skrive 10 spørgsmål til den planlagte Donut-runde. Disse bruges til at teste kollegernes forståelse af og viden omkring det materiale, som de har læst.

Den første Donut-runde

Det er ikke usædvanligt, at en af deltagerne ikke har fået forberedt sig til den første Donut-runde, særligt hvis vedkommende ikke er vant til at tage ansvar for egen læring. Normalt vil gruppen udtrykke sin utilfredshed hermed, og facilitatoren behøver ofte ikke at gribe ind.

Starten på en Donut-runde

En mødedeltager udvælges til at lægge ud. Vedkommende vælger en i gruppen at stille sit første spørgsmål til. Beslutningen om, hvorvidt spørgsmålet er rimeligt (svaret findes i materialet), og om svaret er rigtigt, ligger ved de øvrige mødedeltagere, og det kan give anledning til en livlig diskussion. Personen, som besvarede det første spørgsmål, stiller nu en spørgsmål fra sin liste til en tredje person. Som hovedregel skal det undgås, at man stiller sit spørgsmål til den person, fra hvem man selv lige har besvaret et spørgsmål – ellers kan det resultere i en situation, hvor to personer dominerer hele runden.

Facilitatorens rolle

Facilitatoren forholder sig tavs og taler kun, hvis gruppen direkte stiller et spørgsmål eller beder om råd. Facilitatoren kan også gribe ind, hvis de føler, at gruppen ignorerer en af mødedeltagerne. Det er ikke essentielt at have en ekspert som facilitator, men erfaringen viser, at det kan gøre en Donut-runde mere interessant, hvis facilitatoren har noget ekspert-viden.

Facilitatoren kan også notere, hvis materialet er utilstrækkeligt, forkert eller for langt – og foranledige, at det bliver rettet. Hvis dette er muligt.

Opsummering

Donut-runder er en enkel og nem metode til at sikre sig, at mødedeltagerne har en bestemt viden. Metoden kan bruges til at erstatte traditionel undervisning. Der er noget forberedende arbejde med at samle materiale sammen og få sat runden i gang. Under selve seancen skal facilitatoren kun sige noget, hvis han/hun bliver spurgt – ellers er der en fare for, at en Donut-runde kan udvikle sig til en foredragssituation.